

השבת של רבי נחמן עברסלב

זאת התורה אדם... (יט,ד)

על כן אתה מכרח להסתכל כלפי מעלה. כי אין מקום לברך מעשיו הקשים והמרים גם בעולם הזה מכל שכן לאחר מיתה בגיהנם וכף הקלע וגלגולים וכו' רחמנא לצלן, כי אם להסתכל אליו יתברך ולשאת עיניו למרום תמיד, בבחינת (תהלים קכג, א) אלך נשאתי את עיני וכו'. וכמו שרמז לנו אדוננו מורנו ורבנו ז"ל (שיחות הר"ן, אות ה'). ואמר שעיקר הוא יראת הענש אף על פי שכתוב בספרים שצריכין דייקא יראת הרוממות וכו', אבל באמת הלוואי שזוכה להנצל ממה שצריכין להנצל על ידי יראת הענש. וכן שמענו בשם כמה צדיקים גדולים שאמרו שהעיקר הוא יראת הענש. ורמז לנו אז היטב היטב כמה וכמה צריכין להתיירא ולפחד מיראת הענש וכו'. וזה בחינת נחש הנחשות שעשה משה ורמז להם על ידי זה להסתכל כלפי מעלה, היינו על ידי יראת הענש. כי העיקר הוא הרמזים האמתיים. (הלכות ברכת הפירות – הלכה א', אות צ"ט)

כשמיימין את רמ"ח מצוות התורה אז נקראין אדם, כמו שכתוב (במדבר יט) זאת התורה אדם. כי אם לאו, חס ושלום, הוא רק חיה בדמות אדם. וזה עיקר הרחמנות להשתדל שיהיה העולם מגיב מבני אדם. ועל כן קריאת שמע שהוא התגלות אלקותו שזה עיקר הרחמנות כנ"ל, על כן יש בה רמ"ח תבין כנגד רמ"ח מצוות שהם בחינת רמ"ח איברים, כי זה עיקר הרחמנות (רמ"ח הם אותיות רחם). ועל כן אנו מבקשין קדם קריאת שמע: אבינו אב הרחמן המרחם רחם עלינו וכו', כי זה עיקר הרחמנות לדעת ממנו יתברך ולקיים מצוותיו. (לקוטי הלכות – הלכות קריאת שמע ג', אות ד')

ויפלו על פניהם ... (כ,ו)

שהצדיקים מפילין עצמן ומכסין ומעלימין ומסלקין פניהם שהוא חכמתו ומורידין עצמן בכוונה אל מקומות הנמוכים והרחוקים מהקדשה מאד, בכדי להעלות משם ניצוצות ונפשות קדושות שנפלו לשם, בבחינת ירידה תכלית העליה. ובענין עליית הנפשות שנפלו יש כמה בחינות, כי יש נשמות המתים שנפלו לשם מכמה וכמה שנים שאין להם תיקון, כי אם על ידי צדיקים כאלו. אך העיקר לברר ולהעלות נפשות החיים עדיין בעולם הזה, היינו שעל ידי ירידת הצדיקים למקומות כאלו, הם מכניסים הרהורי תשובה גם להירודים והנפולים מאד על ידי מעשיהם ותאותיהם, ומחזקים ומעוררים אותם שאיך שהם ובמקום שהם, אף על פי כן עדיין יחפשו ויבקשו את ה' יתברך בבחינת איה מקום כבודו, עד שגם הם יעלו בבחינת ירידה תכלית העליה. וזה בחינת נפילת אפיים, בחינת ירידה תכלית העליה של הצדיקים. (הלכות נפילת אפים וקדשה דסידרא – הלכה ו', אותיות ב' ג' ז'. וגם עיין אוצר הראה – תפילה, אות ל"ט)

ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בהר הזה על גבול

ארץ אדום ... (כ,כג)

ועל כן נסתלקו משה ואהרן על גבולי ארץ ישראל, כי מחמת עוונות ישראל לא יכלו לגמר בחייהם לכבוש אלו המצרים, אבל גדולים צדיקים במיתתם יותר מבחייהם וסוף כל סוף יכבשו כל אלו המצרים על ידי שהם נגזרו שם ועל כן דקדקה התורה ובארה במיתת משה ואהרן שהיו בגבול ארץ אדום ובארץ מואב, כמו שכתוב במיתת אהרן: "ויאמר ה' אל משה ואל אהרן בהר הזה על גבול ארץ אדום וכו' יאסף אהרן וכו'". וכן במשה כתיב: "ויקבר אותו בגיא בארץ מואב". כי עיקר גניזתם שם היה מחמת שהם מצרי הקדשה, כי עומדים על גבול ארץ ישראל שזה עיקר המלחמה לכבוש המצרים הקשים (כמבואר בפנים). על כן נסתלקו משה ואהרן ונקברו שם, כדי שבגדל כחם יכבשו גם מצרים אלו, שעל ידי זה נזכה לכנס לארץ ישראל ולכבשה לנו לעולם, במהרה בימינו אמן. (לקוטי הלכות – הלכות מצרנות ד', אות ח')

והיה אם נשך הנחש .. והביט אל נחש הנחשת וחי .. (כא,ט)

ואמרו רבותינו ז"ל (ראש השנה פי"ג מ"ח): וכי נחש ממות או מחיה, אלא בזמן שישאר מסתכלין כלפי מעלה היו מתרפאין ואם לאו היו נזוקין. זה בחינת רמזים, כמו שכתבנו לענין "והיה כאשר ירים משה ידו וגבר ישראל וכו'". כי הם בחינה אחת כמובן במשנה ראש השנה שנסמכו שם יחד להורות שצריכין הכל להסתכל כלפי מעלה, היינו בחינת רמזים שבדעת שהם עיקר הארת הדעת להתבונן בכל עת על ידי הרמזים הקדושים של הדעת להתחזק לשאר על עמדו וכו'.

כי לפעמים יש שאין מועיל הרמזים של הרמת ידיו. וצריך עוד לעשות עבדא לזה כמו משה שעשה אז נחש נחשת שרמז להם יראת הענש שאל ישכחו שיש נחשים שרפים שהם ענשים קשים ומרים.

[ספר נחל נובע - סיפור מלידתו של רבנו הקדוש]

סיפור

...ובשבת תקס"ב בחודש אלול נכנס לברסלב ובא לכאן על שבת פרשת כי תצא וכאשר נשמע הדבר בנעמיריב הסמוך לפה היה אצלנו דבר פלא מאוד שהוא נכנס לכאן. אבל ה' יתברך חמל עלינו מן השמים וחשב מרחוק להטיב אחריתנו להשאיר שארית בארץ למען עשה כהיום הזה להחיות עם רב. כי בכאן נגמרו הספרים הקדושים הנדפסים ופה חיבר הספרים הנעלמים מעין כל חי. היינו מה שנסרף וספר הגנוז וכו' וכו' ואנחנו זכינו ברחמי המרובים להתקרב תיכף בכניסתו לפה. ויתבאר מזה במקום אחר אם ירצה ה' באריכות. ואמר אילו לא בא לברסלב אלא בשביל לקרב אותי די. ופה ברסלב ישב בשלוה מבני העיר כל ימיו אבל בעולם היה המחלוקת הולך ומתגבר וכל מה שקירב יותר אנשים לה' יתברך התגבר המחלוקת יותר אבל הוא ז"ל עשה את שלו ועלה בכל יום ובכל שעה ובכל רגע, למעלות גבוהות ורמות אשר אין לשער כלל. ולולא שהתגבר הקטרוג על העולם עד שלא היה העולם כדאי לינק מאור כזה ועמד וגזנו היה נתגלה גדולתו בעולם והיה מחזיר כל העולם אליו יתברך כי זה היה מגמתו תמיד כל ימי חייו ובזה עסק תמיד לזכות הרבים ולהוציאם מחושך לאור מאפילה לאור גדול. ענה רבנו ז"ל ואמר מה יהיה אם יגרשו אותי מכאן גם כן בכל מקום שאבא לשם בכל מקום שאעשה פסיעה אתקן תמיד. כשיצא מזלאטיפאליע בעת שכבר באו העגלות מברסלב בשבילו להביאו לברסלב אמר כאן בזלאטיפאליע סבלתי תרתי גיהנם, כי משפט רשעים בגיהנם י"ב חודש ואני סבלתי יסורים כאן ב' שנים, גם אמר עד עכשיו הי' בדד ישב מחוץ למחנה מושבו עכשיו מתחיל וכו' ואיני יודע הלשון שאמר יותר אך העניין הוא שעכשיו מחיל ה' יתברך להטיב וכו'...

שיחות

(מרי ישראל אודסר, זצ"ל - המשך)

... אני לא ידעתי מה זה, כל מה שה' יתברך רחם עלי והאיר בי בכח נסים ונפלאות כאלה, שאני עמדת עם מלחמה נגד גדולים מפרסמים כאלה בכל העולם. גאונים, גדולים. אי אפשר להבין בדרך הטבע איך יכלתי, איך אני יכול לחיות אחרי שעבר עלי מה שעבר בענין זה. נס שאני חי, אני לא יכול להבין איך אני חי בעולם, איך נשארתי בחיים. המתנגדים בעצמם אמרו שלא יכולים להבין מה שזה, איך אני מחזיק מעמד, איך אני לוחם כנגדם, כנגד כל העולם. הם לא יכולים להבין את זה, איזה כח נמצא בעולם.

כל דבור שיצא מפיו הוא רפואה לנו ולדורותינו ולכל העולם! הוא רפואה ותיקון גמור!

כל מה שמתגדל ומתפאר שם הצדיק יותר מתגדל ומתפאר שם השם יתברך ביותר. (קל"מ ב', סז)

טוב להגיד ולשיר **נְחַץ נְחַץ נְחַץ נְחַץ נְחַץ נְחַץ** לזכות לכל הישועות

תקונים כאלה שעדיין לא היה בעולם...

והוא כבש כבר כל העולם. יש כבר 'לקוטי מוהר"ן' ו'ספורי מעשיות' כאלה, אז יש כבר רפואה לכל העולם, לכל מה שיעבר עלינו, וכל מה שעובר עלינו ויעבר עלינו. אני ראתי את זה בעיני, פלאות כאלה שלא שמעתי ולא ראתי מימי.

מתגלה בעולם פלאות כזה, חכמה כזה, אמת כזה שעדיין לא נתגלה בעולם. וזהו רבנו הקדוש, הוא המפתח של הכל!

כל אחד לא מאמין על עצמו שהוא יש לו תקוה עדיין, שהוא יכול לחזר בתשובה. הוא לא מאמין בזה, הוא יודע שהוא כבר נטבע בכל המיני רע, בכל מיני...

רבנו הקדוש אמר: "הבעל-דבר מסבב ככה עם האדם, מסבב ומסבב, ואני... עושה להפך!" הוא מהפך הכל!

זה בה'שיחות', הבעל-דבר עושה ככה; והוא - ורבנו הקדוש, עושה לכוון ההפוך, כן.

כל דבור שלו הוא רפואה וישועה לנו ולכל דורותינו לעולמי עד, לנצח נצחים!

כל דבור הוא כח כזה שהוא מתגבר נגד כחות כאלו, הוא מהפך הכל! יכולים לראות רק המעשיות, המעשה של הישבע בעטלירס. האם יש מעשה כזה בעולם: האם יש תורות כאלו כמו ב'לקוטי מוהר"ן' בעולם: 'לקוטי תפלות' כזה שרבי נתן אומר בפירושו: "מעולם לא נתגלה תפלות כאלו, לא היה תפלות כאלו בעולם!"

צדיק קדוש כזה, אור כזה, הוא עשה 'לקוטי הלכות'. 'לקוטי הלכות' שכל דבור הוא יכול להחיות כל העולם!

'לקוטי מוהר"ן' ו'ספורי מעשיות', בכל דבור הוא מאיר לנו כל התורה וכל הטוב וכל האור שבו וכל האור שבעולם שאי אפשר שיתגלה, שאי אפשר להכניס בנו. הוא גיבור חכם כזה שהוא כנגד כלם. כלם כאין נגדו, אין להם שום...

עצות ותפילות

(לקוטי עצות - יראה ועבודה, ג-ד)

● על-ידי היראה זוכה לשלום ולתפלה וכו' (לקוטי מוהר"ן - סימן י"ד; ועיין שלום אות ב).

● מי שרוצה לטעם טעם אור הגנוז,

היינו סודות התורה שיתגלו לעתיד, צריך להעלות מידת היראה לרשעה. וזה זוכין על-

ידי משפט, שהוא בחינת התבודדות ושיחה בינו

לבין קונו, שמפרש כל לבו לפני ה' יתברך ושופט ודן

את עצמו על כל עסקיו, ובוה יסיר מעליו כל הפחדים

ויעלה היראה מנפילתה. כי כשאין האדם דן ושופט את

עצמו, אזי דנין ושופטין אותו למעלה, ואזי הדין נתלבש בכל

הדברים, וכל הדברים שבעולם נעשים שלוחים למקום לעשות בזה

האיש משפט, כתוב, היינו שיכול לקבל ענשו ודינו על-ידי כל הדברים

שבעולם. כמו שראוין בחוש, כשמגניע להאדם איזה דין ויסורין, חס ושלום,

על-פי-רב הם באים על-ידי סבה קלה, על-ידי דבר קטן, שלא היה עולה על

הדעת שעל-ידי דבר קטן כזה יתגלגל לו חולאת ויסורים כאלה, חס ושלום;

אך כל זה מחמת שהדין שעליו מלמעלה נתלבש בזה הדבר, כדי לעשות בו

המשפט המגיע לו. וכל זה כשאין האדם דן ושופט את עצמו בעצמו, אבל

כששופט את עצמו בעצמו כני"ל, אזי נתבטל הדין שלמעלה, ואינו צריך

להתיירא ולפחד משום דבר, כי אין דינו מלבש בהם, כי כבר בטל מעצמו

הדינים על-ידי שדן את עצמו בעצמו, ואין היראה מתלבשת בשום דבר

לעורר את האדם, כי הוא בעצמו נתעורר. ובזה מעלה את היראה לרשעה,

שיהיה לו רק יראת ה' ולא יראה אחרת, ועל-ידי-זה יזכה לאור הגנוז כני"ל

(שם טו).

● יהי רצון מלפניך ה' אלקינו ואלקי אבותינו, הק-ל הגדול הגבור

והנורא, אשר יראתך ואימתך על כל שנאני שחק, ועל כל השרפים ואופנים

וחיות הקדש, ועל כל העולמות כלם, ועל כל בראי מעלה ומטה, כלם

ירעדו ויפחדו מאימת שמך. ובכן רחם עלי ברחמיך, על עצב נבזה ונמאס

כמוני, שתמשך עלי יראתך הקדושה תמיד, ותהיה יראתך על-פני לבלתי

אחטא, ואזכה להרגיש יראתך הקדושה בכל אברי.

● ועל ידי-זה תזכני ברחמיך ליראה שלמה, ליראה את השם הנכבד

והנורא הזה את ה' אלקינו. ותהיה יראתי ברה ונקיה בלי שום פס'לה,

ויהיה לי רק יראת ה' לבד, ותגדל חסדך עמי ותמתיק ותבטל מעלי ומעל

זרעי ומעל כל עמך בית ישראל כל מיני דינים שבעולם. ואל תדינני כמעשי

תזכני שאני בעצמי אשפט עצמי היטב בכל עת, לעורר עצמי לתשובה שלמה באמת תמיד, עד שאזכה להיות כרצונך הטוב באמת לאמתו. ותצילנו ברחמיך הרבים מכל מיני יראות חזוניות, מיראות נפולות, שלא אירא ואפחד משום שר ואדון, ולא משום מין חיה רעה ולסטים, ולא משום דבר שבעולם, כי אם ממך לבד אירא ואפחד, ותהיה יראתך על-פני תמיד לבלתי אחטא. ואזכה להעלות היראה לרשעה לדעת הקדוש. ואזכה ברחמיך העצומים להשלים דעתי בשלמות בקדשה ובטהרה, למען אדע ממי אתיירא, ליראה את שמך הגדול לבד. וימשך היראה הקדושה בכל אברי ברמ"ח אברי ובשס"ה גידי, ואזכה להיות מלא אימה ופחד ויראה גדולה באמת משמך הגדול והקדוש בכל עת ובכל שעה תמיד, ותזכני ברחמיך הרבים לדעת שלם באמת בקדשה ובטהרה.

● ה' אלקים, אתה ידעת את גדל פחיתות ושפלות ופגם דעתנו, כי דעתנו נפגמה ונתקלקלה מאד, על-ידי מעשינו הרעים ומחשבותינו המגונות ודעותינו המבלבלות מאד, עד אשר אין אנו יודעים כלל לתת עצה בנפשנו, איך להתנהג בשום דבר שבעולם. אנה ה', מלא רחמים. חמל עלי וחנני מאתך דעה שלמה, שאזכה לדעת שלם דקדשה, למען אדע את שמך באמת, ואירא ממך תמיד, ואזכה ליראה עלאה יראת הרוממות. (לקוטי תפילות א' - מתוך תפילה ט"ו)

מכתב

(ספר אבי הנחל א' - מכתב י"ח - המשך)

עיקר אריכת הגלות הוא מה שמתגבר השקר מאד כמעט בלי גבול, חס ושלום, כי הסטרא אחרא שהוא השקר התפשט לארץ ולרחב, וכל מה שמגלין איזה אמת בעולם להתקרב על-ידו לה' יתברך, השקר מתנכל בתחבולותיו תכף לבלבלו ולהסתירו ולהפכו אל ההפך ממש.

עיקר הרחמנות שצריכים לרחם על ישראל הוא להכניס בהם האמת, ולהוציאם על-ידי זה מעוונות ולקרנם לה' יתברך.

כשהחשך מסבב מאד את האדם ומקיפו מכל צד, והוא פונה עצמו רק אל האמת, על-ידי זה ה' יתברך מפנה החשך ממנו ומאיר לו. ואם האמת משלך ארצה עתה ואסור לגלותו בפמבי, אף-על-פי כן האמת הוא כן, ושפת אמת תכון לעד!

כל אחד כפי מה שיודע בנפשו גדל פחיתותו וגדל רחוקו שנתרחק מאד מה' יתברך, כמו כן הוא צריך דייקא להתקרב להרבי והמנהיג האמת הגדול במעלה מאד מאד, כי כל מה שהוא קטן ביותר, הוא צריך רבי אמתי גדול ביותר.

כל מה שהצדיק קדוש ביותר וגבוה מאד מאד, כמו כן הוא יכול להוריד את עצמו מאד מאד להגביה אפילו התחתונים, המונחים בשפל המדרגה ביותר. וזה עיקר שלמות מעלת הגבוה.

יש צדיק גדול ונורא וחדוש נפלא ונורא כזה שהוא יכול להוציא כל העשרה מיני חצים שבהם כלולים כל מיני חטאים ועוונות ופשעים וכל מיני פגם הברית שבעולם רחמנא לצלן, הכל כאשר לכל הוא יכול לחזר ולהמשיך ולהוציא ולתקן הכל, ורק הוא יודע לרפאות את הבת מלכה [כנסת ישראל] בשלמות. "חזק ואמץ", ראוי לילך ולרחש על ידיים ורגלים להתאחז בכנפיו, למען תהיה תקוה לאחריתנו והיתה לשלל נפשנו.

לדאבוני הרב, לא זכיתי לכתב זה זמן רב כל-כך, כי באמת כמעט לא הייתי בדעתי מעצם הצרות ותלאות שעברו עלי לא עליך, והקדוש ברוך הוא נתן לי כח ברזל לשאת על היסורים כאלו שאי אפשר לבאר. ואף-על-פי כן כבוד מעלתו היה חקוק על לוח לבי בכל העתים בכל יום ולא יצא מזכרוני, כידוע לו מכבר.

המעתיק, המזכירו לטוב בכל יום ויום, דורש שלומו והצלחתו באמת בכל לב ונפש.

ישראל דב אודסר

שבת שלום

~ אחינו בית ישראל ~

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדופס"
תרמו נא, בעיני יפה, למען העלון שלכם.
[בכל סניפי הדואר, חשבון מס' 7-2255-89]